

vejbringe Midlerne paa ekstraordinær Maade.

Jeg vil gerne spørge, hvad det er, de Herrer paa deres Side vil. Jeg har faaet Svar fra nogle af de Herrer. Det ærede Medlem fra Assens sagde, at han vilde give Kommunerne Ret til at forhøje Skatte-ligningerne uden Tilladelse fra overordnet Myndighed, og i øvrigt vilde det ærede Medlem have en Skat paa Formuen. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) var ikke saa villig overfor denne Skat paa Formuen, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) var mere stemt derfor. Hvad er det, man opnaar derved? Opnaar man derigennem større Ensartethed i Skatteforholdene hele Landet over end ad den Vej, jeg er gaaet? Nej, paa ingen Maade, det var dette, min Dokumentation af Skatteforholdenes Forskellighed skulde godtgøre. Der opnaas ikke mere Ensartethed derved, nej, der opnaas noget andet, nemlig, at alle Skatteydere uden Undtagelse hele Landet over bliver sat i Skat til at bære denne Byrde; det vil sige, at paa Landet og i de fleste Byer alle sættes i Kommuneskat og her i Byen den største Del blot med Undtagelse af de allerringest stillede; i Byerne og paa Landet sættes hele den arbejdende Klasse og hele Middellstanden i Skat til at bære denne Byrde. Man siger altsaa: Vi erkender, at I lider under Dyrtiden, derfor vil vi nu bekæmpe den ved procentvis at forhøje eders Skat! Det forekommer mig at være en bagvendt Maade at løse denne Opgave paa. Jeg mener, at der bør gives Kommunerne Ret til at undtage fra denne Skatteydelse de Skatteydere, hvis Kaar man mener er vanskeliggjorte. Dyrtiden virker paa forskellig Maade i de forskellige Kommuner, derfor har det ikke været muligt i Lovforslaget at trække en bestemt Grænse. Jeg tror, at det netop af denne Grund er rigtigt at lade Kommunerne selv drage Grænsen mellem de Skatteydere, de vil paalægge Skatten, og dem, de vil fritage derfor.

Jeg har undertiden, naar jeg hører nogle af de Herrer, der har haft Ordet, tale ligesom ved at se Kritikken ude i Landet, det Indtryk, at man mener, at Kommunerne maaske vil forstaa at finde en Vej til de store Indtægter i Kommunerne, som man ikke ønsker, de skal betræde. Jeg mener, at Lovforslaget bør gaa herfra saaledes, at Kommunerne kan finde denne Vej og befare den uden altfor store Vanskeligheder. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) kom i sin Tale

til at sige noget, som er ganske rigtigt, om, hvad Forslaget tilsigter. Han talte om Kommuner staaende overfor Skatteopgaver og tænkte, at en Kommune i Stedet for at benytte den sædvanlige Ligning vilde vælge en anden Skat, og det ærede Medlem brugte da den Vending: „En Skat, som vi selv vælger, og som vi maaske synes bedre om“. Ja, det er netop det, Lovforslaget gaar ud paa: at give Kommunerne Lejlighed til overfor denne Opgave at tilvejebringe Midlerne paa et Grundlag, som de selv vælger, fordi de maaske synes bedre om det end det Grundlag, de faar anvist af de ærede Medlemmer af Venstre.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) klagede over, at Skattebeslutninger skulde indsendes til Stadfæstelse af Indenrigsministeriet, og mente, at der derigennem tilsigtedes en Myndighed for Ministeriet af ganske enestaaende Natur. Det ærede Medlem har været Indenrigsminister saa længe og været Medlem af dette Ting i et Tidsrum, som langt overgaar den Tid, de øvrige Medlemmer har været her, saa det ærede Medlem ved jo, at dette er intet andet, end hvad der staar i alle Love af denne Art; der tilsigtes ingen som helst og vil ikke kunne udøves nogen som helst Myndighed af denne Enevolds-Art, som det ærede Medlem tænker paa. Det ærede Medlem sammen med andre klagede over, at der blev Adgang til at tilvejebringe en Samvirken mellem Kommunerne for om fornødent at træffe Forholdsregler til at udføre Lovens Bestemmelser i Livet. Hvis man vil lægge denne Sag i Kommunernes Hænder, maa der nødvendigvis være Adgang til at tilvejebringe en Samvirken mellem dem. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem fra Verninge havde Blikket fuldt aabent herfor. Jeg er med Hensyn til en saadan Samvirken fuldt ud villig til at tiltræde en anden Ordning end den, som er angivet ved Lovforslagets Ordlyd. Det er mig om at gøre, at noget saadant gennemføres, for at Loven kan virke efter sin Hensigt, men med Hensyn til Formen skal jeg ingenlunde stille mig paa mit eget.

Det ærede Medlem fra Verninge vendte tilbage til et Spørgsmaal, som jeg burde have omtalt forrige Gang, jeg havde Ordet, nemlig om, til hvilke Formaal der skulde udskrives Skat efter denne Lov. Det ærede Medlem, som har læst Lovforslaget, ved, hvad der staar om dette, og det er ganske klart, at det er til de overordentlige Formaal; det er ikke blot Dyrtiden, det her drejer sig om, men der er Tale